

Les 39 – Inzicht in 1 Korintiërs 13

Voor deze studie zullen we inzichten opnieuw bekijken die de Heer ons heeft gegeven aangaande 1 Korintiërs 13. Je weet vast dat het vaak naar verwezen wordt als het “Liefde Hoofdstuk”. Stukken uit dit hoofdstuk worden regelmatig gelezen bij huwelijksbevestigingen omdat het wijsheid biedt met betrekking tot de essentie van de liefde. Deze studie komt van het telefoongesprek op 25/1/11 met Stephen Gola, dat ook toegevoegd werd aan de THH website op 21/2/11. Dit artikel kreeg de titel “No Self, No Mirror, Face to Face”. (<http://www.takehisheart.com/pdf/no-self-nomirror.pdf>). (Geen eigen ik, geen spiegel, van aangezicht tot aangezicht)

Als toevoeging, Zullen we kijken naar stukken uit hoofdstuk 12, welke ons helpen om een meer volledig beeld van hoofdstuk 13 te krijgen. In deze hoofdstukken leert Paulus ons over een betere manier van stromen in de dingen van God, beginnend met liefde. Daarom moeten we grondig te werk gaan omdat liefde erg belangrijk is.

Omdat Liefde de belangrijkste focus van dit hoofdstuk lijkt te zijn, denk ik dat de beste plaats om te beginnen is te kijken naar de definitie van liefde. Liefde is een sterke affectie voor iemand anders voortvloeiend uit verwantschap of persoonlijke banden; een warme gehechtheid, enthousiasme of toewijding; het voorwerp van gehechtheid, toewijding of bewondering, onzelfzuchtig loyaal zijn en welwillende zorg voor het welzijn van een ander; een god of personificatie van liefde.

Echter denk ik, dat een van de beste definities van liefde, die ik gehoord heb, komt van een predikant die zei dat de definitie van liefde simpel is; wanneer je het beste voor iemand wil. Deze definitie moeten we in gedachten houden bij het doornemen van deze studie.

Stephen begon het gesprek met deze opmerking:

Je weet dat Paulus sprak over de gaven van de Geest in 1 Korintiërs 12:31 en dat hij ons ‘een nog uitnemender weg’ zou wijzen, een beter manier om te ontvangen en te stromen in de dingen van God.--- en dat is te wandelen in de liefde?

De gaven van de geest waar Paulus over sprak worden specifiek in de volgende verzen genoemd:

1 Korinthiers 12:4-11 *En er is verscheidenheid der gaven, doch het is dezelfde Geest; En er is verscheidenheid der bedieningen, en het is dezelfde Heere; En er is verscheidenheid der werkingen, doch het is dezelfde God, Die alles in allen werkt. Maar aan een iegelijk wordt de openbaring des Geestes gegeven tot hetgeen oorbaar is. Want dezen wordt door den Geest gegeven het woord der wijsheid, en een ander het woord der kennis, door denzelfden Geest En een ander het geloof, door denzelfden Geest; en een ander de gaven der gezondmakingen, door denzelfden Geest. En een ander de werkingen der krachten; en een ander profetie; en een ander onderscheidingen der geesten; en een ander menigerlei talen; en een ander uitlegging der talen. Doch deze dingen alle werkt een en dezelfde Geest, delende aan een iegelijk in het bijzonder, gelijkerwijs Hij wil.*

Paulus noemde verschillende gaven zoals wijsheid, geloof, gezondmakingen, prediken, menigerlei talen, etc. Dan gaat hij door uit te leggen dat het lichaam niet uit een lid bestaat maar uit vele. God heeft ons gaven gegeven maar Hij heeft niet alle

gaven in zijn geheel aan een van ons gegeven. We zijn niet allemaal leraren, apostelen, genezers, etc. allemaal samengepakt in een. Nee deze gaven van de Heer zijn over het gehele lichaam verspreid. Niemand van ons heeft alle gaven gecombineerd.

Paulus legt uit dat we allemaal samen komen in een lichaam in Christus alhoewel we vele leden hebben. De verschillende gaven zijn verspreid over het lichaam (de mensen). Paulus herhaalt dit in **12:20** *Maar nu zijn er wel vele leden, doch maar een lichaam.* In deze verzen stelt hij de verschillende gaven gelijk aan lichaamsdelen. Hij legt uit dat al de verschillende lichaamsdelen even belangrijk zijn. Met andere woorden alle verschillende ven zijn even belangrijk

Ik kreeg de indruk na het lezen van dit hoofdstuk dat de mensen van de eerste kerk enige moeite hadden met het onderwerp gaven. Ik denk dat er enkele leden geweest zijn die zich misdeeld voelden terwijl anderen competitiegericht waren en jaloers zelfs hebzuchtig en sommigen waren waarschijnlijk trots en hoogmoedig. Ze lieten 'eigen ik' in de weg komen. Echter, Paulus zegt r, Paul zei, in feite, Ik weet van een betere manier, een meer uitstekende manier. En op dit punt schrijft hij hoofdstuk 13.

Het begin van hoofdstuk 13 stelt *Al ware het, dat ik de talen der mensen en der engelen sprak, en de liefde niet had, zo ware ik een klinkend metaal, of luidende schel geworden. En al ware het dat ik de gave der profetie had, en wist al de verborgenheden en al de wetenschap; en al ware het, dat ik al het geloof had, zodat ik bergen verzette, en de liefde niet had, zo ware ik niets.*

Zo begint Paulus ons te leren over liefde. Ik denk dat hij ons aanmoedigd om vanuit liefde te handelen en niet vanuit 'eigen ik'. Maar laten we even een moment terug gaan naar het artikel van Stephen Gola.

In het artikel over 'geen eigen ik' verwijst Stephen Gola naar de verzen 8-13 van hoofdstuk 13 dat zegt:

*De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieën, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal te niet gedaan worden. **Want wij kennen ten dele, en wij profeteren ten dele;** Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden. Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, was ik gezind als een kind, overlegde ik als een kind; maar wanneer ik een man geworden ben, zo heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was. Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal ik kennen, gelijk ook ik gekend ben. En nu blijft geloof, hoop en liefde, deze drie; doch de meeste van deze is de liefde.*

Stephen legt uit dat we momenteel incompleet zijn door ons gescheiden zijn van Christus; maar, deze gaven helpen ons om de delen in te vullen die nog niet volledig zijn totdat Christus terugkeert. Hij stelt, "Ze spreken over profetieën, kennis, en een kind zijn als iets wat een onderdeel is van het geheel". Hij legt uit dat deze gaven een deel van het geheel zijn. Deze gaven helpen ons om "in een spiegel wazig te zien" totdat Christus terugkomt: *Ik bedoel, een profetie is een deel dat we spreken of lezen, kennis is een deel dat we hier op aarde begrijpen, maar wanneer het volledige begrijpen, de volheid ervan komt, de volheid van de volwassenheid ervan, heb je niet langer een deel van de volwassenheid of een deel van het geheel maar het geheel.*

Niemand van ons heeft alle delen of gaven omdat we gescheiden van Christus zijn omdat we nu een kind zijn.

Momenteel zijn we incompleet maar dit is niet het hele probleem. Hier is het punt waar 'eigen ik' de hoek komt kijken. Hij legt uit dat hoe meer 'eigen ik' we kunnen verwijderen hoe meer we de persoon worden die God wild at we zijn.

Jesaja 58:6-8 *Is niet dit het vasten, dat Ik verkies: dat gij losmaakt de knopen der goddeloosheid, dat gij ontdoet de banden des juks, en dat gij vrij loslaat de verpletterden, en alle juk verscheurt? Is het niet, dat gij den hongerige uw brood mededeelt, en de armen, verdrevenen in huis brengt? Als gij een naakte ziet, dat gij hem dekt, en dat gij u voor uw vlees niet verbergt? Dan zal uw licht voortbreken als de dageraad, en uw genezing zal snellijk uitspruiten; en uw gerechtigheid zal voor uw aangezicht heengaan, en de heerlijkheid des HEEREN zal uw achtertocht wezen."*

Stephen legt uit, " Gedeeltelijk zijn, is het hebben van het 'eigen ik'. Het 'eigen ik' kwijt te raken en zien dat het een groter geheel in God is, in Christus. Dan begin je te zien met Zijn ogen en te horen met Zijn oren, en begrijpen met Zijn hart en geloven met Zijn geloof, het geloof van God." Ik denk dat het vasten wat Jesaja bedoeld is feite is het opgeven van 'eigen ik' en handelen vanuit de liefde en geloof van Christus.

Johannes 15:4 *"Blijft in Mij, en Ik in u. Gelijkerwijs de rank geen vrucht kan dragen van zichzelf, zo zij niet in den wijnstok blijft; alzo ook gij niet, zo gij in Mij niet blijft".*

Hoe meer we in Christus blijven des te minder blijven we in het 'eigen ik'. Stephen legt uit "het zegt als je in Mij blijft en Mijn woorden in je blijven dan"

Johannes 14:23 *"Jezus antwoordde en zeide tot hem: Zo iemand Mij liefheeft, die zal Mijn woord bewaren; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen tot hem komen, en zullen woning bij hem maken."*

Jij hebt de kracht om jezelf te openen voor Hem, zoekend naar Zijn wil voor je leven. Stephen legde uit dat "*we komen woning maken bij jou,*" betekend, de woorden die blijven; de woorden die in je leven zijn woorden die niet afgewezen zijn. Zijn gedachten, Zijn wegen, Zijn daden zijn niet afgewezen.

Het 'eigen ik' heeft altijd het recht om die woorden af te wijzen of de gedachten achter Zijn woorden omdat we een vrije wil hebben. Echter, we willen de 'eigen wil' kwijt raken. We willen de persoon worden die Hij wil dat we zijn. We willen in Zijn wil leven. Dus zonder 'eigen ik', zodra je dan in de spiegel kijkt zie je niet je 'zelf' meer, je ziet dan van aangezicht tot aangezicht met Liefde 'Zelf'.

1 Johannes 4:7-8 *Geliefden! Laat ons elkander liefhebben, want de liefde is uit God; en een iegelijk, die liefheeft, is uit God geboren, en kent God; Die niet liefheeft, die heeft God niet gekend; want **God is liefde.***

En dit is waar de hele bedoeling van hoofdstuk 13 begint. Ik wil dat je de onderstaande regels leest vanuit het standpunt van het denken over de afgunst,

competitie en de hebzucht waar Paulus tegen hen over sprak (in relatie tot de gaven van de Geest).

De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren; de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen; Zij handelt niet ongeschiktelijk, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad; Zij verblijdt zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid; zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen. Liefde faalt nooit,

Ik denk dat het is eerder als de twee discipelen die Christus vroegen om toestemming om degenen te zijn die aan Zijn rechterzijde zouden zitten, maar Jezus corrigeerde hen. Hier zegt Paulus ik heb een veel betere manier. De manier van de Heer. Bedenk dat hij in hoofdstuk 12 zei: *En er is verscheidenheid der gaven, doch het is dezelfde Geest; En er is verscheidenheid der bedieningen, en het is dezelfde Heere; En er is verscheidenheid der werkingen, doch het is dezelfde God, Die alles in allen werkt.*

Maar aan een ieder wordt de openbaring van de Geest gegeven tot welzijn van allen.. Daarom leert Paulus ons dat er geen afgunst, geen competitie, geen hoogmoed zou moeten zijn. Het 'eigen ik' moet verdwijnen omdat alle delen feitelijk gegeven zijn ten behoeve van het geheel.

Stephen zei: Het 'eigen ik' is altijd gebaseerd op grenzen, en grenzen zijn gebaseerd op het niet in staat zijn buiten je eigen mogelijkheden van wat je ervaren, geleerd hebt en gegroeid bent kunt denken, wat betekend dat het altijd ten nadele van het geheel is. Het 'eigen ik' zal ons tegenhouden om ons best te doen omdat het begrenzend is.

Toen ik dit artikel las kwam de Hof van Eden in mijn gedachten. Hoe was de Hof voordat Eva de vrucht at? Waren de mensen op dat moment compleet toen we direct contact met de Heer hadden? Dit artikel spreekt voor mij over hoe onze huidige relatie is na onze val uit de genade. De Heer heeft voorzien in deze gaven welke invullen van wat we verloren hebben maar Hij zegt ons dat dit alles zelfs niet belangrijk is in vergelijking tot de gave van liefde, dat is Jezus Christus zelf. Dit is de gave die werkelijk blijft geven. Dit is de gave die meest gewaardeerd moet worden.

Liefde faalt nooit.; maar hetzij profetieën, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal te niet gedaan worden.

Herinner je nog? Liefde is **wanneer je het beste voor iemand wilt**. De Bijbel zegt, "Liefde faalt nooit".

Ik denk dat dit waar is. Liefde faalt nooit om vertroosting te geven. Liefde faalt nooit om hoop te geven. Liefde faalt nooit te helpen. Ik zou door kunnen gaan maar het is voldoende te zeggen dat liefde de grootste gave is. Nu zijn we incompleet maar als Christus komt; wanneer alles rechtgezet is en is zoals het zou moeten zijn, zullen we niet langer profetieën, bedieningen, apostelen of profeten nodig hebben omdat we zullen bij de Liefde zijn en dat is Christus. Alles zal zijn zoals het moet zijn. We zullen niet langer incompleet zijn of wazig zien omdat we van aangezicht tot aangezicht zullen zien. We zullen heel zijn. Maar voorlopig zolang we nog incompleet zijn zullen we samen moeten werken. We zouden ieder lid moeten waarderen om hun bijdrage,

hun gave, en we zouden met de liefde van Christus in onze harten moeten wandelen.

Moge de Heer je zegenen en bewaren.

Cindy

<http://www.takehisheart.com>